

Van 4 kuikens in korte tijd naar 1 kuiken !

14 mei nog 4 gezonde goed etende kuikens 😊

In het vorige blog schreef ik nog dat Pa nog een flinke portie wormen op braakte op het nest en het dus goed gaat.

Dan zie je 15 mei in een keer maar 2 kuikens meer omhoog komen en liggen de andere 2 dood op het nest.

Tsja en dan zit de schrik er weer aardig in, want in dat blog benoemde in het al “ Het zal toch weer niet”

En hier bedoelde ik dus mee dat het hopelijk dit jaar weer niet fout gaat.

Van 15 mei naar nu tijdens mijn schrijven naar 20 mei en wat zie ik vanmiddag 16.45 uur tot mijn verbazing.

Ma pakt het kleinste kuiken op gaat ermee aan het schudden totdat het dood is, gooit het bijna over de linker rand van het nest en dat mislukt. Pakt het weer op en gooit het over de voorkant bijna over de rand, ook dat mislukt, maar met de derde poging gooit ze het over de achterste rand uit het nest. En ja dan gaan we in een keer in korte tijd van 4 kuikens naar 1 kuiken.

Weg kuiken

Zelf kon ik op dat moment niet naar Gennep rijden om het op te halen, maar we hebben gelukkig een groepsapp met meerdere vrijwilligers. Zoals Rinie, Ans, Maria, Jos, Peter, René, Hans, Richard en ikzelf dus.

Snel even een bericht in de app gezet met wat er gebeurd was en de vraag of iemand even het kuiken van het plein zou willen halen. Gelukkig zei Jos spontaan in spring al op de fiets en ga erheen en normaal begraven we een dood kuiken dan in het Niersdal. Maar Jos kon geen kuiken vinden, “weg kuiken” zei Jos in de app maar op het plein sprak hij mensen aan die op het terras zaten en die hadden het dus zien gebeuren. Ze vertelde dat er mensen naar toe liepen en die namen het kuiken mee, maar wat ze ermee gedaan hebben weten we niet zeiden ze tegen Jos.

Dus begraven ging dan helaas ook niet, we weten ook niet wat die mensen ermee gedaan hebben !

Niet alleen in Gennep

De natuur is de natuur zeggen wij dan en daar doen wij en niemand, maar dan ook niemand iets aan.

Zo is het dus ook bij de ooievaars, het instinct geeft blijkbaar aan dat wanneer een jong niet mee kan of niet gezond is zij dit aanvoelen. Het zijn dus dan ook net zoals hier in Gennep ook weer meestal de kleinste kuikens die achterblijven, maar waarom blijven deze dan achter ??

Dat kan dus weer meerdere redenen hebben, niet bij het eten kunnen omdat de grotere broertjes/zusjes jou gewoon voor zijn, of voordringen en jij als klein kuikentje er niet tussendoor en dus niet bij kan.

Of je bent wat verzwakt (en misschien wel daardoor) en daardoor word je nog zwakker en dat merken de ouders dus en die verlossen je dan uit je lijden. Zo kan je het dus in feite ook zien, maar als wij mensen dat zien vinden wij dat allemaal wreed en zeggen wel eens wat een krenge die ooievaars ouders. Zo is het dus in werkelijkheid niet, want wat ik eerder al zei zegt hun instinct dat dit kuiken het niet gaat redden en het in feite uit zijn lijden verlost moet worden.

Maar niet alleen in Gennep gaat het zo hoor, het was amper gebeurd in Gennep en ik keek per toeval naar de beelden van het nest in Sambeek en ook daar werd tijdens dit schrijven het kleinste kuiken tussen de twee anderen uitgepikt en zelfs na het doden opgegeten door de moeder op het nest.

Ook in Milsbeek werd vorige week het kleinste van de 4 kuikens eruit gepikt en overboord gezet, tot nog toe daar nu 3 kuikens op het nest.

Dus ik zeg het nogmaals maar even: De natuur is de natuur !

Zie de beelden hieronder, eerst probeerde Ma het kuiken links over de rand te zetten, toen vooraan en even later werd het kuiken aan de achterkant overboord gezet en kijkt Ma het nog even na.

Hopelijk gaat het laatste kuiken het overleven, enig voordeel is wel dat dit kuiken nu wel alle voeding voor zichzelf heeft.

Dus wederom fingers crossed 🤞🤞

Groetjes,
Leo.

